

(свиня) се получава **balano** (свински), от **bakro** (овца) – **bakrano** (овчи), от **grast** (кон) – **grastano** (конски) и др.

Наставката apo, може да бъде продължена и до *ikano*. С помощта на тази наставка се получават прилагателни от следния тип: **dasikano** (български) от **das** (българин), **devlikano** (божи) от **Devel** (Господ), **mrušikano** (мъжки) от **murš** (мъж) и т. н.

Наставката into, utno, образува прилагателни от наречия – **duritno** (отдалечен) от **dur** (далеч), **palalutno** (последен) от **palal** (отзад), а *наставката ipo* образува прилагателни от съществителни и наречия. Например **angluno** (прeden) от **angle** (отпред, напред), **andruno** (вътрешен) от **andre** (вътре), **kaštuno** (дървен) от **kašt** (дърво), **sumnakuno** (златен) от **sumnakaj** (злато) и т. н.

Наставката aver ясно личи например в прилагателното **gogjaver** (мълдър) от съществителното **gogi**, **godj** (ум, мозък), а *наставката oro, ori* служи за образуване на умалителни форми като **čororo** (бедничък) от **čoro** (беден), **ciknoro** (мъничък) от **cikno** (малък).

2.2. Чрез сложни думи

В ромския език съществуват прилагателни, които са образувани от две думи с определена връзка помежду им.

1. *Съединителна (копулативна) връзка.* Тук спадат двойки като **sasto-vesto** (живо-здраво), която се състои от две смислово близки думи, или **duj-trin** (буквено две-три), получила ново, модифицирано значение.
2. *Определена (детерминативна) връзка.* Това са сложни думи, в които първият член има каузално отношение към втория, например от глагола **mothav** (говоря), който е произлязъл от **muj** (уста) + **thovav** (слагам), се получава смисъл приблизително на “слагам